

CONCILIVM PROVIN. COLONIEN.

merito consecratis, sed in verbo efficitur creatoris, & in virtute spiritus sancti. Si enim in merito esset sacerdotis, nequaquam ad Christum pertineret. Nunc autem sicut ipse est qui baptizat, ita ipse est qui per spiritum sanctum hanc suam efficit carnem & transit vinum in sanguinem. Sed hoc tantum interest, quod malus sacerdos sibi tantum nocet, indigne tanta mysteria transiens. Nam quod ad veritatem corporis dominici attinet, ita percipit hic, cui dicit Apostolus: Qui manducat indigne, iudicium sibi manducat, sicut is, cui dicitur: Qui manducat meam carnem & babit meum sanguinem, in me manet & ego in eo.

1. Corin. II

Iohan. 6

Quomodo admonenda plebs ad sumendam Eucharistiam accedens. Cap. XVIII.

1. Corin. II

P Ræterea instruenda plebs est, quomodo Eucharistia sumenda sit. Et in primis admonenda, quam graue crimen sit, ad tanti sacramenti participationem indigne accedere. Nam Apostolus ait: Quicunque manducaverit panem hunc & biberit calicem domini indigne, reus erit corporis & sanguinis. Et iterum hanc horrendam sententiam congeminans: Qui (inquit) manducat & babit indigne, iudicium sibi manducat & babit, non dñudicans corpus domini. Ideoque (vti subiicit) multi inter vos infirmi & imbecilles sunt, & dormiunt multi. Quod si nos ipsos dñudicaremus, non vtique iudicaremur.

Qui ad hoc sacramentū participandū admittēdi. Cap. XIX.

1. Corin. II

Iohan. 15

Aug. c. quo
tidie, de cōf.
dist. 2

P Roinde nemo admittendus est, nisi cuius conscientia parocho sit, aut cui potestas super hac re legitime facta est, per exemplum explorata, & qui penitenti ac contrito corde corpus domini dñjudicans accesserit, quod iubet Apostolus, quem ait: Probet autem semetipsum homo, & sic de pane illo edat & de calice bibat, Ne cum Iuda, qui conæ dominicae ad iudicium interfuit, locum diabolo præbeat. Mens ergo ab omni affectu peccati longe absit, Nam si adhuc habet voluntatem peccandi, grauatur magis Eucharistiae perceptione, quam purificatur. At contra, quamvis quis peccato mordeatur, si tamen peniteat, & de cætero peccandi voluntatem nullam habeat, confidens de domini miseratione, accedat ad Eucharistiam intrepidus & securus.

Quatenus alteri q̄ suo parocho confessus, ad Eucharistiam admittendus. Cap. XX.

Q Vi alteri quam suo parocho confessus est, is si non factæ confessionis suspectus habeatur, testimonium adferet se confessum esse, cuius etiam conscientiam verus ipse parochus in principalibus Christianismi articulis excutere nō omittet. Ac generatim singuli parochiani, rudiiores anno saltē semel